Lietas arhīva Nr. C-2332-18/6
ECLI:LV:RPPT:2018:0216.C68547517.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2018.gada 16.februārī

Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas tiesnese M.Miltiņa
ar tiesas sēžu sekretāri S.Renerti,
piedaloties prasītājai /pers. A/
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu un

k o n s t a t ē j a

2017.gada 28.decembrī /pers. A/ (turpmāk arī - prasītāja) iesniedza tiesā prasību pret /pers. B/ (turpmāk arī - atbildētājs) par uzturlīdzekļu piedziņu, kurā lūgts tiesu piedzīt no atbildētāja par labu prasītājai uzturlīdzekļus meitas /pers. C/ uzturam 200,00 *euro* no prasības iesniegšanas dienas līdz dienai, kadr bērns pats spēs sevi apgādāt.

Prasības pieteikumā norādīts, ka pušu kopdzīves laikā 2015.gada 30.augustā piedzima meita - /pers. C/.

Sākot no 2016.gada decembra beigām atbildētājs par bērnu nav interesējies. Visu šo laiku atbildētājs nepiedalās bērna uzturēšanā, bērns atrodas pilnīgā prasītājas apgādībā. Prasītāja strādā ar izpeļņu mēnesī 420 *euro*. Valsts ģimenes pabalsts ir 11,38 *euro*, bet ar šo naudu nepietiek ģimenes uzturam.

Lai būtu iespējams nodrošināt bērna pilnvērtīgu fizisku un intelektuālu attīstību, bērna apgādībai būtu nepieciešami papildus mēnesī aptuveni 200 *euro*. Katru mēnesi ir jāmaksā 73,07 *euro* par pirmskolas izglītības iestādi, 30 *euro* par dažādiem papildus mācību pasākumiem, 68,15 *euro* ēdināšanas izdevumiem, 41,16 *euro* par piena maisījumu no divu gadu vecuma, 48,40 *euro* par komunāliem pakalpojumiem, 11,82 *euro* par gāzi, 9,32 *euro* par elektrību, 1,70 *euro* par īpašuma nodokli, 21,37 *euro* par apģērbu, dvieļiem, apaviem, 30,66 *euro* par medicīnas pakalpojumiem un higiēnu, 91,67 *euro* par mēbelēm, kopā 427,32 *euro*.

Prasītāja, uzskatu, ka atbildētājs var nodrošināt sevi ar darbu un pastāvīgiem ienākumiem, ka ļautu pildīt Civillikumā noteiktos vecāka pienākumus un maksāt uzturlīdzekļus šādā apmērā.

2018.gada 12.janvārī tiesā saņemti **atbildētāja paskaidrojumi**, kuros prasību par uzturlīdzekļu piedziņu neatzīst (lietas 28.-29.lapa). Uzskata, ka starp pusēm nepastāv strīds par uzturlīdzekļiem, jo kopš meitas piedzimšanas atbildētājs labprātīgi pārskaita prasītājas bankas kontā 100 *euro ik* mēnesi. No 2018.gada janvāra atbildētājs pārskaita prasītājai uzturlīdzekļus 110 *euro* apmērā.

Šobrīd meitai ir divi gadi. Viņā apmeklē privātu bērnudārzu, par kuru prasītājai jāmaksā ievērojama naudas summa. Prasībā norādītie izdevumi meitas uzturēšanai ir pārmērīgi: piemēram, ēdināšanas izdevumi mēnesī 68.15 *euro* +41.16 *euro* piena maisījums =109.31 *euro* - divgadīgs bērns nevar apēsts pārtiku par tādu naudas summu, kā arī naudas summa 30 *euro* par dažādiem papildus mācību pasākumiem bērnudārzā ir pārāk liela. Meitai ir sava atsevišķa gultiņa. Bet par dīvānu kas maksā 1100 *euro*, kuru prasītāja nopirka sev, atbildētājs maksāt negrib.

Atbildētājam ir vēl viens bērns - /pers. D/, kura uzturēšanai atbildētājs maksā labprātīgi ik mēnesī uzturlīdzekļus 100 *euro* apmērā.

Atbildētājs ir mikrouzņēmuma darbinieks, strādā par preču pārdošanas menedžeri. Darba algas apmērs nav pastāvīgs un ir atkarīgs no darba kvalitātes un iedzīvotāju maksātspējas. Darba alga ir atbildētāja vienīgais iztikas avots. Vidējā darba alga pēc nodokļu nomaksas ir 600-650 *euro*.

Atbildētājam, kā ikvienam cilvēkam, nepieciešams sevi uzturēt un atbildēt par savām saistībām. Atbildētājs dzīvo trīs istabu dzīvoklī viens. Izdevumi mēnesī ir šādi: 18.17 *euro* kredīts par mobilo telefonu, kredīts par televizoru 34.05 *euro*, ēdināšanas izdevumi - 130 *euro*, internets- 14.50 *euro*, par dzīvokļa signalizāciju - 12.05 *euro*, AS /Nosaukums A/- vidēji 91.70 *euro*, SIA /Nosaukums B/- apsaimniekošanas organizācija - 75 *euro*, elektrība- 26.70 *euro*, AS "Latvijas gāze"-12.87 *euro*; saimniecības un higiēnas preces - 30 *euro*; apģērbs, apavi - 30 *euro*, kopā: 475 *euro.*

Tiesas sēdē prasītāja prasību par uzturlīdzekļu piedziņu uzturēja un sniedza paskaidrojumus atbilstoši prasības pieteikumā izklāstītajiem apstākļiem. Lūdza piedzīt uzturlīdzekļus 200 *euro* mēnesī.

Atbildētājs uz tiesas sēdi nav ieradies. 2018.gada 29. janvārī tiesā saņemts atbildētāja lūgums izskatīt prasību bez atbildētāja klātbūtnes uz sniegtās informācijas pamata (lietas 89. lapa).

Ņemot vērā minēto tiesa atzīst, ka lietu iespējams skatīt bez atbildētāja klātbūtnes. Turklāt tiesa ņem vērā, ka bērnu intereses ir prioritāras un atlikt lietas izskatīšanu tiesa neuzskata par samērīgu.

Iepazīstoties ar lietas materiāliem, noklausoties prasītājas paskaidrojumus tiesas sēdē, pamatojoties uz apstākļiem, kas nodibināti ar pierādījumiem lietā, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmajā daļā ir noteikts, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

Lietā nav strīda par to, ka atbildētājs un prasītāja ir nepilngadīgās 2015.gada 30.augustā dzimušās /pers. C/ vecāki (lietas 7. lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta pirmo daļu, vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt.

Savukārt saskaņā ar Civillikuma 177.panta ceturto daļu, bērna aprūpe nozīmē viņa uzturēšanu, t.i., ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu (garīgās un fiziskās attīstības nodrošināšana, pēc iespējas ievērojot viņa individualitāti, spējas un intereses un sagatavojot bērnu sabiedriski derīgam darbam).

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta otro daļu, pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

ANO Konvencijas par bērna tiesībām 27.panta otrā daļa nosaka, ka uz vecākiem vai citām personām, kas audzina bērnu, gulstas galvenā atbildība par bērna attīstībai nepieciešamo dzīves apstākļu nodrošināšanu savu spēju un finansiālo iespēju robežās.

Saskaņā ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 10.panta pirmo daļu, bērnam ir tiesības uz tādiem dzīves apstākļiem un labvēlīgu sociālo vidi, kas nodrošina pilnvērtīgu fizisko un intelektuālo attīstību. Katram bērnam ir jāsaņem atbilstošs uzturs, apģērbs un pajumte.

No augstāk minētam tiesību normām nepārprotami secināms, ka jebkurā gadījumā bērna intereses prevalē par vecāku interesēm un abiem vecākiem ir pienākums nodrošināt savu bērnu ar pienācīgu uzturu, medicīnisko aprūpi, mājokli, attīstīt bērna fiziskās un intelektuālās spējās. Pie tam šādi pienākumi vecākiem būtu jārealizē pret katru savu bērnu vienādi, neatkarīgi no tā vai bērns dzīvo kopā ar vecāku vai atsevišķi.

Tiesa secina, tā kā bērns dzīvo pie prasītājas, tad viņa arī realizē bērna ikdienas aizgādību, nodrošina visas bērna vajadzības un ir tiesīga saņemt no atbildētāja līdzekļus bērna uzturam. Tāpat tiesa atzīst, ka atbildētāja pienākums uzturēt savu bērnu ir absolūts, līdz ar ko neatkarīgi no viņa veselības un materiālā stāvokļa.

Likumdevējs nav ierobežojis nosakāmo uzturlīdzekļu apjomu, izņemot minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru katram vecākam neatkarīgi no viņa spējām un mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam.

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta piekto daļu minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumi Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" nosaka, ka 2.punkts noteic, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas; katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumu Nr.656 "Noteikumi par minimālās mēneša darba algas apmēru normālā darba laika ietvaros un minimālās stundas tarifa likmes aprēķināšanu" 2.punktu (redakcijā, kas ir spēkā no 2018.gada 1.janvāra), noteic, ka minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir 430 *euro*. Tādejādi uzturlīdzekļu apmērs neatkarīgi no vecāku mantiskā stāvokļa nevar būt mazāks par Ministru kabineta noteikto minimālo bērna uzturlīdzekļu apmēru, kas atbilstoši bērna /pers. C/ patreizējam vecumam ir 107,50 *euro* apmērā mēnesī.

Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus meitas uzturam 200,00 *euro* apmērā, norādot uzturam nepieciešamo ikmēneša izdevumu aprēķinu un pievienojot virkni to pamatojošu pierādījumu.

Atbildētājs prasību par uzturlīdzekļu piedziņu neatzīst. Uzskata, ka starp pusēm nepastāv strīds par uzturlīdzekļiem, jo kopš meitas piedzimšanas atbildētājs labprātīgi pārskaita prasītājas bankas kontā 100 *euro*. No 2018.gada janvāra atbildētājs maksās prasītājai 110 *euro* mēnesī.

Norāda, ka prasītājas norādītais apmērs nav atbilstošs viņa spējām un mantiskajam stāvoklim, kā arī nav samērīgs ar bērna vajadzībām.

No minētā secināms, ka lietā pastāv strīds par nepieciešamo uzturlīdzekļu apmēru kopīgā bērna uzturam.

Augstākās tiesas Senāts 2011.gada 18.maija spriedumā lietā Nr.SKC-863/2011 ir atzinis, ka prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu pēc tā prasījuma rakstura nav iespējams precīzi, balstoties uz lietā esošiem pierādījumiem, noteikt konstantu piedzenamo uzturlīdzekļa apmēru: medicīniskie izdevumi atšķiras atkarībā no tā, vai bērns slimo; izdevumi par mājokli atšķiras ziemas un vasaras mēnešos u.t.t.

Bez tam no loģikas un dzīvē gūtiem novērojumiem tiesa norāda, ka izdevumi tam vecākam, kurš ikdienā rūpējas par bērnu un audzina to, vienmēr ir lielāki, kā tam vecākam, kurš ar bērnu pavada mazāk vai nemaz laika.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa skaidri norāda, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Arī saskaņā ar Civilprocesa likuma 10.pantu un 93.panta otro daļu, pierādījumu iesniegšana ir katras puses pienākums. Pierādīšana civilprocesā ir tiesas pārliecināšanās par to faktu esamību vai neesamību, uz kuriem puses pamato savus prasījumus vai iebildumus. Izšķiroša nozīme ir nevis pierādījumu skaitam, to absolūti vai matemātiski precīzai atbilstībai pierādāmajiem faktiem, bet gan tiesas pārliecībai par puses norādītā fakta esamību vai neesamību (...) pārliecībai jābūt pietiekošai, nevis iespējamības vai šaubas pieļaujošai. *(Skat. Līcis A. Prasības tiesvedība un pierādījumi, TNA, Rīga, 2003., lpp.66)*.

No prasības pieteikumā ietvertā aprēķina redzams, ka prasītājas ieskatā ik mēnesi bērna uzturēšanai nepieciešami līdzekļi 427,32 *euro*, ko veido - 73,07 *euro*, par pirmskolas izglītības iestādi, 30 *euro* par dažādiem papildus mācību pasākumiem, 68,15 *euro* ēdināšanas izdevumi. 41,16 *euro* par piena maisījumu, 48,40 *euro* par komunāliem pakalpojumiem, 11,82 *euro* par gāzi, 9,32 *euro* par elektrību, 1,70 *euro* īpašuma nodoklis, 21,37 *euro* par apģērbu, dvieļiem, apaviem, 30,66 *euro* par medicīnas pakalpojumiem un higiēnu, 91,67 *euro* par mēbelēm.

Vērtējot uzturlīdzekļu apmēra aprēķinā norādītās pozīcijas saistībā ar iesniegtajiem dokumentiem, tiesa atzīst prasītājas norādītos izdevumus par daļēji pamatotiem un daļēji attiecināmiem uz uzturlīdzekļu aprēķinu.

Nosakot bērna uzturam nepieciešamo piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru, tiesa ņem vērā, ka bērna intereses ir primāras, tāpēc vecākiem ir jārēķinās ar to, ka viņu personīgie izdevumi dzīves kvalitātes uzlabošanai samērojami ar bērna vajadzībām.

Vienlaikus tiesa atzīst, ka piedzenamais uzturlīdzekļu apmērs ir samērojams ar bērna vecāku mantisko stāvokli un ienākumu līmeni, nevis tikai ar bērna vajadzībām.

Atbilstoši Civillikuma 179.pantam uzturlīdzekļu apmēram jābūt samērotam ar abu vecāku mantas stāvokli un spējām tos nodrošināt bērnam nepieciešamajā apmērā. Tiesa no lietas materiāliem konstatē šādu vecāku mantisko stāvokli.

Attiecībā par prasītājas ienākumiem un mantisko stāvokli tiesa konstatē sekojošo: saskaņā ar Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras sniegtajām izziņām par apdrošinātās personas iemaksām prasītāja laika posmā no 2017.gada janvāra līdz 2017.gada decembrim guvusi ienākumus vidēji 500,81 *euro* apmērā pirms nodokļu nomaksas (lietas 100.lapa). Prasītājai nepieder nekustamais īpašums un uz viņas vārda nav reģistrēti transportlīdzekļi, kas redzams no Zemesgrāmatu un Ceļu satiksmes drošības direkcijas datu bāzēs esošās informācijas.

Attiecībā par atbildētāja ienākumiem un mantisko stāvokli tiesa konstatē sekojošo: saskaņā ar Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras sniegtajām izziņām par apdrošinātās personas iemaksām atbildētājs laika posmā no 2017.gada janvāra līdz 2017.gada decembrim guvis ienākumus vidēji 942,44 *euro* apmērā mēnesī pirms nodokļu nomaksas, (lietas 97.lapa). Atbildētājam nepieder nekustamais īpašums un uz viņa vārda ir reģistrēts viens transportlīdzeklis, kas redzams no Zemesgrāmatu un Ceļu satiksmes drošības direkcijas datu bāzēs esošās informācijas.

Tiesas rīcībā ir ziņas, ka atbildētājam ir izdevumi par pirkumiem līzingā 52,22 *euro* mēnesī, dzīvokļa apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem vidēji 206,27 *euro* mēnesī, un viņš veic uzturlīdzekļu maksājumus dēla /pers. D/ uzturam ik mēnesi 100 *euro* (lietas 33.-88. lapa).

Izvērtējot visus apstākļus, ievērojot bērna vecumu un intereses, pušu mantisko stāvokli un spējas uzturēt bērnu, tiesa secina, ka prasība par uzturlīdzekļu piedziņu ir apmierināma daļēji, un no atbildētāja prasītājas labā ir piedzenami uzturlīdzekļi meitas /pers. C/ uzturam 130 *euro* ik mēnesi.

Tiesas ieskatā šāds uzturlīdzekļu apmērs ir samērojams ar atbildētāja iespējām, iesniegtajiem pierādījumiem un pušu bērna vajadzībām. Noteiktie uzturlīdzekļi 130 *euro* mēnesī, kas ir viena vecāka daļa uzturlīdzekļu kopējā apmērā, ir samērīga summa 3- gadīgas meitenes uzturam.

Augstākās tiesas Senāts 2007.gada 29.augustā lietā Nr. SKC-556 atzinis, ka, iztulkojot Satversmes 92.pantu un Civilprocesa likuma 1.pantu saistībā ar Civillikuma tiesību normām, kas izriet no ģimenes tiesiskajām attiecībām, prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu bērnu uzturam, tie piedzenami no brīža, kad prasība iesniegta tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka ar tiesas spriedumu kā uzturlīdzekļu maksāšanas pienākuma sākuma brīdi var noteikt prasības celšanas brīdi - 2017.gada 28.decembri, piedziņas procesā ņemot vērā atbildētāja jau veiktos maksājumus prasītājai pēc minētā datuma.

Prasītāja lūgusi piedzīt uzturlīdzekļus līdz laikam, kad bērns pats sevi spēs apgādāt.

Civillikuma 177.pants noteic, ka līdz pilngadības sasniegšanai bērns ir vecāku aizgādībā un Civillikuma 219.pants noteic, ka nepilngadība abu dzimumu personām turpinās tik ilgi, kamēr tās sasniedz astoņpadsmit gadu vecumu.

Civillikuma 179.panta pirmā daļa, kas paredz tēva un mātes pienākumu uzturēt bērnu līdz laikam, kad viņš pats var sevi apgādāt, ir materiālo tiesību norma, kas vecākiem rada pienākumu, bet bērnam piešķir tiesības. To, kā šīs tiesības ir realizējamas, rodoties strīdam, nosaka procesuālās tiesību normas. Civilprocesa likuma 72.panta pirmajā daļā noteikts, ka spēja realizēt civilprocesuālās tiesības un izpildīt pienākumus (civilprocesuālā rīcībspēja) ir pilngadīgām fiziskajām personām tiktāl, ciktāl to nav ierobežojusi tiesa.

No Civilprocesa likuma 72.panta otrās un trešās daļas, kas reglamentē jautājumu par to fizisko personu, kuras nav sasniegušas 18 gadu vecumu, lietu vešanu tiesā, izriet, ka Civilprocesa likuma 72.panta pirmā daļa ir imperatīva tiesību norma, kas spēju realizēt tiesības un izpildīt pienākumus nepastarpināti ir piešķīrusi tieši pašām pilngadīgām rīcībspējīgām personām. Atbilstoši dispozitivitātes principam viņas pašas izlemj, vai un kā izmantot tām piešķirtās tiesības. *(sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2015.gada 20.novembra spriedums lietā Nr. SKC-2885/2015).*

Tā kā uz prasības celšanas brīdi bērns ir nepilngadīgs, viņa lietu tiesā ved likumiskā pārstāve – māte. Atbilstoši Civilprocesa likuma 72.panta otrajai daļai arī līdz bērna 18 gadu vecuma sasniegšanai māte attiecībā pret bērnu veic likumiskā pārstāvja funkcijas. Likumiskā pārstāvība izbeidzas, bērnam sasniedzot 18 gadu vecumu. Tādējādi, par civilprocesuālās rīcībspējas tiesību institūtam neatbilstošu atzīstama uzturlīdzekļu saņemšanas tiesība bērna mātei līdz laikam, kad bērns pats spēs sevi apgādāt. Tā kā šajā nenoteiktajā laika posmā var ietilpt laiks no bērna 18 līdz 24 gadiem, savu tiesību realizēšana pēc pilngadības iestāšanās ir jāveic viņam pašam. To apliecina jau iepriekšminētā Senāta judikatūra pilngadīgo bērnu prasībās pret tēviem (sk. Senāta 2001.gada 14.marta spriedumu lietā Nr.SKC-144/2001, 2008.gada 26.novembra spriedumu lietā Nr.SKC-440/2008 un 2011.gada 23.novembra spriedumu lietā Nr.SKC-1480/2011).

Arī Civillikuma 177.panta pirmā daļa, reglamentējot jautājumu par aizgādību, vecāku pienākumu pārstāvēt bērnu viņa personiskajās un mantiskajās attiecībās saista ar laiku līdz pilngadībai.

Tiesa atzīst, ka prasība daļā par uzturlīdzekļu piedziņu līdz laikam, kad bērns pats sevi spēs apgādāt ir nepamatota un saskaņā ar Civillikuma 177.panta pirmo daļu uzturlīdzekļi piedzenami līdz bērna pilngadībai.

Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka pēc lietas dalībnieka lūguma tiesa spriedumā var noteikt, ka pilnīgi vai noteiktā daļā nekavējoties izpildāms spriedums par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam.

Ņemot vērā to, ka prasītāja šādu lūgumu nav pieteikusi, tiesai nav pamata noteikt sprieduma nekavējošu izpildi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai. Prasītāja no tiesas izdevumu samaksas par uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturam ir atbrīvota uz Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punkta pamata, tādēļ tiesas izdevumi ir piedzenami valsts ienākumos no atbildētāja.

Nosakot valsts nodevas apmēru tiesa ņem vērā Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punktā noteikto, ka prasībās par uzturlīdzekļu piedziņu prasības summa ir maksājumu kopsumma par vienu gadu (130 *euro* x 12 mēneši = 1560 *euro*). Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu un 42.panta pirmo daļu no atbildētāja par labu valstij piedzenama proporcionāla valsts nodeva, kas konkrētajā gadījumā ir 234 *euro*.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktam un valsts akciju sabiedrības „Latvijas Pasts" tarifiem ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, t.i. par prasības pieteikuma noraksta un tiesas paziņojumu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi lietā sastāda 2,39 *euro*, kas piedzenami no atbildētāja par labu valstij.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1}pantu atbildētājam ir nosakāms 10 dienu termiņš labprātīgai sprieduma izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu. Ja persona sava mantiskā stāvokļa dēļ tiesas noteikto valsts nodevu nevar nomaksāt likumā noteiktajā termiņā, tad tā saskaņā ar Civilprocesa likuma 206.panta pirmo daļu var pieteikt tiesā lūgumu pieņemt lēmumu par sprieduma izpildīšanas atlikšanu vai sadalīšanu termiņos, kā arī par tā izpildes veida un kārtības grozīšanu.

Saskaņā ar Civillikuma 177., 179.pantu un Civilprocesa likuma 42., 96., 189.-193., 204.^{1}pantu, tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, līdzekļus meitas /pers. C/, personas kods /personas kods/, uzturam 130,00 *euro* ik mēnesi sākot no 2017.gada 28.decembra līdz bērna pilngadībai.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā **valsts nodevu** 234 *euro* apmērā, kas iemaksājama: Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, konta Nr.LV55TREL1060190911200, BIC kods: TRELLV22, iemaksas mērķis: valsts nodeva tiesu iestādē – C68547517.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts labā **ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus** 2,39 *euro* apmērā, kas iemaksājami: Tiesu administrācija reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/; konta Nr.LV51TREL2190458019000; BIC kods TRELLV22, iemaksas mērķis: 21499 - lietā Nr. C68547517.

Noteikt /pers. B/ sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas 2018.gada 16.februāra, Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesā, Rīgā Daugavgrīvas ielā 58.

Tiesnese M.Miltiņa